

med det Materiel, der skulde være den officielle Basis for Ordningen af 1922? Nej, højtærede Hr. Forsvarsminister, Sporene skræmmer. Men jeg har en anden Tanke at bringe frem for den højtærede Minister. Det foreliggende Lovforslag gælder kun Hæren, idet jeg for Flaadens Vedkommende ikke har kunnet opnaa den Assistance, jeg havde ønsket, og som ikke vilde være mindre velbetænkt, end hvad Landforsvaret angaar, men jeg har nu i de seneste Dage i Pressen set anført, at Folkeforbundets „Annuaire militaire“ kun anslaaer vor Flaades normale Standard til at være 30 pCt. af, hvad den efter Søværnsloven af 1922 burde være. Aabenbart er der her et lignende Misforhold mellem Nyttevirkning og Repræsentation som ved Hæren, og jeg opfordrer derfor den højtærede Minister til ikke at lade sig bestikke af udglattende Ord, men for Flaadens Vedkommende at paatage sig en ganske lignende Reorganisation som den, jeg har tilsigtet med det Lovforslag, som jeg hermed har den Ære at overgive til det høje Tings første Behandling, idet jeg udtaler Haabet om, at man vil være villig til at tage dette Lovforslag under Overvejelse i det Udvalg, som allerede har Kasererings-spørgsmaalet til Behandling, saaledes at Offentligheden kan faa i hvert Fald vejledende Udtalelser til Bedømmelse af, hvorledes de forskellige Partier bedømmer baade den Forsvarsordning, vi har i Øjeblikket, og de Synsmaader, som har faaet Udtryk i det Forslag, vi her behandler.

Forsvarsministeren (Brorsen): Det ærede Medlem Hr. Holstein har for anden Gang siden Oktober 1926 forelagt sit Lovforslag om en Revision af den Ordning angaaende hele det militære Spørgsmaal, vi fik i 1922. Det skal jeg selvfølgelig i og for sig ikke bebrejde ham, men ved at læse de Udtalelser igennem, som han fremsatte ved Forelæggelsen i Oktober, har jeg faaet det Indtryk, at man egentlig kunde have ventet, at det ærede Medlem enten ikke havde forelagt sit Forslag igen eller nu paa dette Tidspunkt havde trukket det tilbage. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte her i Tinget, da han den 13. Oktober 1926 forelagde sit Lovforslag. Det ærede Medlem udtalte da: „Mit Forslag fremsættes imidlertid kun under den Forudsætning, at Regeringen ønsker det radikale Vagtværnsforslag, som den nu har fremsat i Stedet for sit eget Afrustnings-

forslag, ført igennem før næste Valg.“ Det var denne Udtalelse, jeg hæftede mig noget ved under Gennemlæsningen af, hvad det ærede Medlem havde at fremføre, da han skulde anbefale sit Lovforslag her i Rigsdagen, og jeg maatte naturligvis sige til mig selv: Det ender jo med, at det ærede Medlem trækker sit Lovforslag tilbage, idet den Forudsætning, han her gaar ud fra, fuldstændig er bristet. Han maa nemlig vide — det har jeg meddelt her i Tinget, og for øvrigt var det overflødigt at fremsætte en Udtalelse derom fra min Side —, at det radikal-socialistiske Lovforslag, som ligger i Landstinget, vilde jeg for mit Vedkommende ikke have noget med at gøre, og jeg tror, jeg udtalte ved en bestemt Lejlighed, at det vilde blive trukket tilbage. Det var egentlig ogsaa min Mening, men jeg har set, at de forskellige Lovforslag, der er forelagt af den socialdemokratiske Regering i det høje Landsting, naar de bliver taget tilbage af de nuværende Ministre, øjeblikkelig bliver genoptaget af de socialdemokratiske Medlemmer af Landstinget, og derfor ræsonnerede jeg som saa, at det vilde egentlig være overflødigt at tage dette Lovforslag tilbage, saa kunde man lade det blive liggende, indtil vi paa anden Maade kunde finde en hæderlig Begravelse for det, og jeg vil mene, at det vil kunne ske inden ret længe. Naar Kasereringsloven er behandlet til Ende her i Folketinget og kommer op i det høje Landsting, vil der antagelig blive en Lejlighed, hvor det socialdemokratiske Forslag kan forsvinde fra Tilværelsen.

Det ærede Medlem har imidlertid, som vi nu har hørt og set, fremsat sit Forslag, der gaar ud paa at ændre ved Ordningen, vi fik i 1922. Det ærede Medlem ser rødt, har jeg Indtrykket af, hver Gang han omtaler Ordningen af 1922. Han kommer stadig tilbage til de militære Hjælpere, som vi fra Venstres Side havde i 1922. Men det ærede Medlem har jo ogsaa Hjælpere nu. Der er bare det, at det ærede Medlem bestandig fremhæver sine militære Hjælpere som saa hvide og uskyldrene, hvad det politiske angaar, medens derimod de Hjælpere, vi havde i sin Tid, de Raadgivere, vi forhandlede med, er saa sorte, saa sorte i det ærede Medlems Øjne. Jeg vil hævde, at de militære Raadgivere, vi havde i 1922, og de militære Raadgivere, som staar til min Raadighed som Forsvarsminister, baade i den ene og anden Henseende udmærket kan staa ved Siden af de Raadgivere, som det ærede Medlem har haft til Hjælp ved Udarbejdelsen af sit Lovforslag; derom kan der ikke være Tvivl.